

kää rintamalle, älkää ajatelko meitä me korvaamme teidät, me suoriudumme. Viimeisen Denkin hyökkäyksen aikana Tulan työntekijät puoluetoimissa kokouksessaan julkisivat yksimielisesti hyväksymässään lausunnossa, että Denkin tulee Tulaan alnoastaan Tulan työläisnaisten ruumiiden yli. Samallaisia julistuksia annettiin myös muissa kaupungeissa.

Denkinä ja Judenitsia vastaan nousi koko työläis-Venäjä, valmistua kaikilla ponnistuksilla, pahimpina kirsinyksinä puolustaakseen vain työväen Neuvostovaltaa! Neuvostovalta on tunkenut syvät juurensa proletariijoukkoihin! Puolustukseksi se on kyennyt nostamaan jopa kaikkein takapajuisimmat kaikkein pimeimmätkin sen ainekset. Tässä on sen lujituksen ja voitokaisuuden paras tae.

Porvarisnaiset ovat vihameillisiä neuvostovalle ja koettavat kaikin tavoin mustata sitä joukkojen silmissä. Tässä työssään he elivät häikille minkäänlaisen valheen, mitä kehottaman ja kurjimmankaan käytämissä.

Viime vuoden keväällä Ranskan ja Englannin imperialistien edustajat panivat liikkeelle valheellisen ja inhoittavan panettelun, että muka Neuvostovalta "sosialisoisi" tai "kansallistuttaisi" naiset.

Sellainen kommunistien syyttäminen ei ole uutuuksia. Marx ja "Kommunistisissa manifestissa", kuolematomissa lauseissa oikein leimasi ja lyösi tätä porvarillista keksintää. II:sen Internationalen edustaja Kautskyillä oli otsaa kannattaa ja toistaa tätä inhoittavaa "Neuvostovalan panettelua".

K kaikki nämä yritykset työläisnaisten kilhottamiseksi ja nostattamiseksi vallankumousta vastaan eivät tietenkään ole johtaneet mihinkään. Venäjän työläisnaisten keskuudessa tuollainen voi herättää vain iloa naurua. Ja muiden maiden työntekijät jättäville Neuvostovalan perustaksi ja asetukset, koko sen toiminta ja yhdoin itse Venäjän työläisnaisten päätökset ja julkistukset ovat parhaimpansa, kumoamattomimpansa vastauksena.

II:sen Internationalen herrat voivat kaikella tällä herättää vaan koko maailman työläisnaisten suuttumuksen ja harmin. Jokainen venäläinen työntekijä vastaa näille herroille melkein näin: kapitalismin aikana me olimme orjattaria, meillä käytin kauppa sekä avioitossa että sen ulkopuolella. Neuvostovalan aikana meidän vasta onnistunut katkoa kahleemme, tuntee itsemme vapaksi ihmisiksi. Se mikä niin kauan tuntui vain kaukaiselta unelmalta, ihanalta sadulta, johon me pelkäsimme uskoa — on muuttunut nyt mahdolliseksi, realiseksi, olemassaolevaksi, ja me jo nyt alamme luoda Kommunismia!... Miten paljon ponnisteltukootkin porvarilliset rouvat ja heidän apulaisensa II:sta Internationalesta. — heidän ei enää onnistu syrjäyttämään työläisnaista oikealta tieltä.

Sillä hän on tehnyt jo valintansa. Hän kulkee yhdessä Neuvostovalan ja III Internationalen kanssa — teitä vastaan, herrat!

Helena Blonin.

TYYRAS.

(Jatkoa kahdeksannelta sivulta)

le panemaan alkuasukkaiden tyttöjen päitä pyörälle.

Ja vaikkapa hän olisikin ollut sitä lajia, olisi hän polttanut rutinsa hukkaan tällä kertaa, sillä tyttönen oli viaton kuin enkeli ja oli toistaiseksi päättänyt pysyäkin sellaisena.

Ja vaikkapa tyttönen olisikin ollut mukautuva, olisi asema ollut aivan vaaraton, sillä ikkunan vieressä istui

tytön äiti ja piti heitä silmillä.

Mutta kaikesta tästä oli tietämättömän kalastaja Antti, joka rakasti Hannaa enemmän kuin itseään ja joka juuri parhaiksi tuli verkkoja kantaen mäkirinnettä ylös ja sai nähdä rakkaimpansa istuvan kuuden tuuman päässä hienosta ja kauniista herrasmiehestä.

En tiedä miksi, mutta kun nuorena näin rakastamani tytön istuvan sillä tavalla minua ukkaloamman, kauemman ja varakkaamman miehen kanssa, tulin hiukan surumieliseksi. Mustasukkaisuuden kauheissa tuskissa hiipi kalastaja Antti Blombergin ja Hannan taakse ja koetti kuunnella keskustelua, voidakseen päättää, millainen suhde heillä oli toisiinsa.

Tahtomatta aivan tinkimättä puolustaa tätä, täytyy minun kuitenkin muistuttaa, kuinka rakkaudessa kuten sodassakin pidetään kaikkia keinoja luvallisina.

Herra Blomberg sanoi kaikkein mielitelevimmällä äänellä seuraavaa: — Rakas lapukainen! Pidätkö sinä niin paljon minusta? Niin, ensi viikolla minä otan sinut mukaani kaupunkiin, ja...

Samassa kohdatti kalastaja Antti kätensä ja laski verkon kivillä täytetyt painopussit Blombergin päähän seläläisellä voimalla, että asioitsija näki puolen tusinaa aurinkoja ja useita vakallisia tähtiä ja ilotulitustarpeita, kaikki samalla kertaa ja sen jälkeen huoaten putosi polvilleen eikä virkanut sitten enää mitään.

Mutta joka tapauksessa oli kalastaja Antilla rehellinen sydän, sillä saatuaan sittemmin tietää, kuinka asianlaita oli ja että Blomberg oli vain puhunut Tyyraselle, meni hän herra Blombergin luo sairashuoneeseen ja pyysi, että ei Blomberg pahastuisi kovin.

Mutta kaupungissa sai herra Blomberg surullisen maineen, mitä hyviin tapoihin tulee. Lähetyseura lähetti hänelle herätyskirjeen: "Käännä kadotuksen tieltä". Valkonauhahdistyksen naiset rukoilivat hänen puolestaan ja hänen vanha setänsä kirjoitti hänelle katkeran kirjeen, jossa hän ilmoitti antaneensa koko omaisuutensa pikku tyttöjen ompelukoululle, koska hän ei tahtonut rohkaista miestä, joka tappeli piikojen vuoksi talonpoikaistaloissa eikä antaa hänelle varoja sellaisen elämän jatkamiseen.

Syvästi liikuttettuna niin monesta onnettomuudesta, vetäytyi herra Blomberg maalle ja asetti asumiaan sivuun talonpoikaisperheeseen, jonka kaikki tyttäret olivat naimisissa.

Tyyras oli tietysti mukana. Hän tulisi olemaan Blombergin ainoana seurana, sillä Blomberg kartti koko ihmiskuntaa, lukuunottamatta vähittäiskauppiaita tietyti.

Eräänä päivänä oli Blomberg ukkona kävelemässä, kun Tyyras hypäsi erään portin yli pihamaalle, jossa ennestään oli kolme koiraa ja sitäpaitsi muuan tilanomistajan perhe juomassa kahvia ja konjakkia, neulomassa sukkaa ja pelaamassa kroketia.

Blomberg vihelsi, mutta Tyyras ei vaan totellut.

— Olkaa hyvä ja astukaa sisään, huusi patruuna.

Blomberg ei olisi tahtonut, vaan hän oli siihen pakoitettu saadaksen koiransa takaisin. Tultuaan sisään, sai hän kahvia ja konjakkia, kuunteli pianon soittoa, seurusteli tilanomistajan keski-ikäisen pisamakassivien kälyn kanssa ja söi lopuksi illallisen.

Hän ei pitänyt noista ihmisistä, jotka näyttivät hänestä imeliltä ja tuntelevilta, mutta niin pian kuin Tyyras pääsi irti, meni se sinne ja niin kävi taas samalla tavalla. Kerran antoi hän Tyyrasen olla siellä kaksi päivää. Silloin telefoneerasi patruuna:

— Tule tänne noutamaan koirasi, se särkee kaikki penkit puutarhassa. Ja sitten saat sinä kuulla hiukan uut-

sa musiikkia, jota kälyni on opetellut.

Mitä oli tehtävä?

Kun hän tuli sinne, juottivat he hänelle paljon totia ja aivan sekoittivat hänet, niin että hän jollain tavalla käyttäytyi pahasti ja rakkaasti kälyä kohtaan sekä heräsi seuraavana päivänä kieltoissa olevana miehenä.

Ja koska Blombergilta puuttui kokonsaan se totutus kihlauksissa, joka estää niiden muuttumasta naimisiksi, niin oli hän pian myös nainut mies.

No, häät vietettiin, mutta kaksi päivää myöhemmin kiinnitti Blomberg ystävänsä ketjuihin, pisti kuusi ladattua patruunaa revolveriansa, näytti hyvin julmalta, puri hampaansa yhteen ja etsi yksinäisen paikan läheisessä metsässä.

Mutta juuri kuin hänen piti ratkaista asianan Tyyrasen kanssa, kuului pensaiden takaa:

— Mitä armaani nyt puuhaa?

— Oh, minä vain laitan isteni vaapaiksi tuosta koiranrakkarista, sanoi hän.

Silloin hyppäsi rouva esiin ja huusi:

— Ei, sen sinä jätät tekemättä! Minä pidän koirasta ja olen kiintynyt siihen, ja — Janne, sehän se saattoikin meidät yhteen!

Sitten menivät he, kaikki kolme, kotiin. Mutta potku, jonka Tyyras sittemmin sai Blombergin yksityishuoneessa, olisi riittänyt laittamaan minkä asioitsijan tahansa konttorista ulos kauas kadulle.

Kirj. Sigurd.

SAI PITKÄN NENÄN

(Jatkoa kuudennelta sivulta)

ajatteli ukko itseksensä. Mutta eikö hän ne tule komiasti päivänvaloon ne teidän metkunnne, ajatteli hän voitonriemuisena ja kuunteli jännitettynä, koska tuo vahditti saalis saapui si paikalle. Hän ponnisteli näköistien kanssa nähdäkseen joko he olivat pian paikalla, mutta turhaan. Ääni rupeasi vaan häipymään ja häipymään ja viimein lakkasi kokonaan kuulumaasta. Hän oli taaskin istunut ja valvonut aivan tuloksetta. Kotia mentyään eukko taasasi kiusasi häntä turhamaisuudestaan.

Mutta ukko Kalliola oli peräänantamaton ja yritti vielä vahtia useampana yönä, mutta aina oli samat tulokset, nuoret menivät ja tulivat itsekin omia teitään.

Eräänä kauniina päivänä lähellä elonkorjuukaika meni ukko Kalliola katsomaan peltoa, että josko se olisi pian leikkattava, ja paikalla, jos-

sa hän oli kulkenut sosialistinuorison pahoja tekoja vahtien, näki hän naapurin lapset leikkimässä taloilla. Silloin selveni hänelle tuo salaperäinen juttu kokonaisuudessaan. Ja hän häpesi omaa typeryyttään, että hän todella oli luullut niin törkeitä valistuneista työläisten nuorista ihmisistä.

Mutta eukolleen ei hän koskaan ilennyt tunnustaa, että hän sai "pitkän nenän" luloilleen.

PIENIÄ OHJEITA

Muste lähtee sitruunan mehulla, tai vedellä, johon on liuotettu sitruunahappo. Kaikki värit eivät kestä tätä keinoa. Vaatteen voi myöskin panna happameen maitoon ja sitten pestä. Taikka: pilkku voidellaan voilla, pannaan parin tunnin kuluttua etikkaan ja pestään sitten lämpimällä saippuvedellä sekä huuhdotaan hyvin.

Marjapilkut vievät usein värin kirjavaasta vaatteesta, mutta jos heti käytetään kiehuva vettä, auttaa se usein. Valkoisissa vaatteissa on suuri apu lämpimään veteen liuotetusta sitruunahaposta tai tuoreesta sitruunamehusta.

Maali liukenee parhaiten tärpätillä, jota hierotaan siihen pumpulitukolla (vaihtamalla aina uuteen, siksi kun se on hävinnyt) jos se on tavallista seinämää. Hienompaa maalia puhdistettaessa sanotaan bentsiiniin auttavan paremmin.

Rasvapilkut ovat heti poistettavat, sillä niihin tarttuu tomuja. Pane pumpulilevy tai palanen pumpulifanellia pilkun alle ja toisen päälle. Hiero sitä sitten kovasti sormiesi välissä, kunnes se lämpenee. Pumpuli imee silloin rasvan itseensä. Vaihda pumpulia, kun se tulee tummaksi.

Monenlaiset pilkut, joiden alkuperää ei tiedä, voivat hävitä bentsiinillä tai denaturoidulla sprillä, tai pilkkuviedellä, jota saadaan värikaupoista. Hieromiseen on paras käyttää samaa kangasta kuin puku, tai sitten pumpulia.

Tomu saadaan pois hienoista vaatteista, jotka eivät siedä pesua, leivällä. Ei kuorella, vaan tuoreen leivän siuskuella. Hiero sillä lujasti. Anna käytetty leipä elukoille, sillä tähän menee leipää koko paljon.

Vaunurasva lähtee, jos heti sivelee siihen voita ja sitten pesee sen haalealla saippuavedellä. Vaihda usein vettä ja huuhdo hyvin lopuksi.

Eräs keino ampiaisien pistoon on: Pane heti saippuaa päälle siihen, mihin ampiainen on pistänyt. Hiero kovasti. Se estää ajettumasta ja parantaa aivan heti.

Rahanlähettäjille!

Kansalaisillemme maksamme dollareista Suomen Pankin virallisen myyntikursin. Kurssin muuttuessa Suomessa se meille ilmoitetaan sähkösanomalla. Näin saatte dollareistanne

KORKEIMMAN HINNAN.

Yllämainittua tapaa seuraten me maksoimme dollarista

Smk. **27.10** | Smk. **27.90**
Heinäk. 26 p. | Heinäk. 27 p.

Lähetyskustannukset 25 senttiä postiteitse, \$3.50 sähköteitse.

Suomen Osuuskauppojen Keskuskunta r. l.

ainoa asiamehemme Suomessa, vastaa kauttamme lähetyksiä rahoista.

HELANDER & NEKTON

PRIVATE BANKERS,

Woolworth Bldg., Room 1104. 233 Broadway, New York City.